

JOZEF

Hij weet het nog niet
maar ook hij heeft een rol
in het heilige spel
dat zo onheilig lijkt te beginnen

Zijn meisje, zijn bruid
van wie hij wakende droomde
als zij keerde van de bron
hoog geheven haar kruik
een dronk voor zijn ogen
een teug voor zijn hart
wie heeft haar genomen
en gedronken met al wat hij had?

De kruik die niet rein is
moet worden gebroken
hij weet het
hij zal niet drinken
maar hij stoot haar niet stuk
zijn dorst zal hij dragen
in stilte ver van haar weg
en niet op haar maar op hem
zal de schande van ontrouw rusten –

Tijd voor de engel, zegt de regie
weerhoud hem hij kan niet gemist
toon hem zijn rol in het spel

Het gebeurt in een droom
een schonere dan hij ooit heeft gehad
in een slaap die zijn ogen opent
op de boodschapper van de Enige
wit licht in de nacht
en licht in zijn nacht is de boodschap
van Hem die betrouwbaar is

Zijn meisje, zijn bruid
de kruik die hij schuwde
die hij onrein dacht
hoort hij dat goed?
is nog altijd de zijne
maar ook meer dan dat
want gevuld voor een diepere dorst
alleen door de hemel te lessen
en heilig is wat zij torst

Hij weet
de droom is zonder bedrog
al is haar waarheid te groot
dan dat hij die vat
de bitterheid is geweken
alles is omgekeerd:
gezegend is hij
omdat zij
de gezegende is
de moeder van de Beloofde
van de Zoon die bevrijdt en redt

Niet klein is hij die wil horen
hoe klein of de rol ook schijnt
waartoe hij is uitverkoren
God roept hem, hij is bereid

Kom mijn zuster, mijn bruid,
mijn eigene, kom –
zie daar komt zij
die een lelie is onder de distels
een narcis in de woestijn
de eenzaamheid is geleden
het geheim gaat om in zijn huis
hij hoedt het tot het zich opent
een diepte van zaligheid

En vader zonder zijn toedoen
vader bij de gratie van God
neemt hij het Kind in zijn armen
geeft hij het Kind zijn naam
de naam die de engel noemde
Jezus
Hij die verlost

INGE LIEVAART